

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILĂ NR. 1645/C

Şedinţă publică din 21.12.2005

PREȘEDINTE : - JUDECĂTOR

- GREFIER

Cu participarea procurorului din cadrul
PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta c/a părâtei DGFP Sibiu pentru "anularea Deciziei nr. 181/2003 emisă de DGFP Sibiu".
Partile nu au fost citate.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbatută în fond la data de 7 decembrie 2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnante în încheierea din acea zi care face parte integrantă în prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Constată că sub nr. 612/R/2005 a fost înregistrată la această instanță (după trimitere spre rejudicare prin decizia civilă nr. 5114/2004 pronunțată de instanța de Apel Alba Iulia), acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE a Județului Sibiu, DIRECȚIA NAȚIONALĂ VAMALĂ și BIROUL VAMAL DE CONTROL ȘI VĂMUIRE FRONTIERĂ – Clădirea Social Administrativă Rădăcina MOL I S Constanța Agigea, jud. Constanța prin care a solicitat instanței ca prin sentință pe care se pronunță să se dispună anularea deciziei nr. 181/2003 emisă de DGFP Sibiu și constatarea nr. /2003.

Cererea societății reclamante de la plata sumelor stabilite prin actele cuantum de

motivarea cererii reclamanta susține că Biroul Vamal de Control și la Frontieră Constanța Sud i-a calculat și obligat la plata unui comision de sumă de lei în mod nelegal pentru mărfurile importate în perfezionare activă cu suspendare, reexportate în C.E. cu certificat EUR

1. Contestația formulată a fost respinsă de D.G.F.P. a Jud. Sibiu prin decizia nr. 181/6.06.2003 a cărei anulare o cere.

În drept se invocă disp. art. 12 al. 1 OUG nr. 13/2001(act normativ în prezent abrogat).

S-au depus la dosarul cauzei : actele atacate și contestația înregistrată la BV Constanța sub nr. 5676/2003.

Pârâta DGFP Sibiu a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca nefondată, menținerea deciziei nr. 181/2003 ca fiind temeinică și legală – fila 10.

Pârâta DRV Constanța a formulat întâmpinare în primul ciclu procesual solicitând respingerea acțiunii ca nefondată, menținerea actelor de constatare ca fiind temeinice și legale.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța constată:

Prin actele de constatare nr. 1000/10.04.2003 încheiate de B.V.V.F. Constanța Sud s-a constatat și stabilit în sarcina reclamantei o datorie vamală pentru materiile prime neoriginare, folosite la obținerea produsului compensator reexportat cu certificat EUR I în sumă de 1000 lei reprezentând comision vamal .

Considerând obligația vamală stabilită prin actele de constatare ca nelegală, reclamanta a formulat contestație în condițiile art. 9 al. 2 din OUG nr. 13/2001 (act normativ în prezent abrogat).

Prin decizia nr. 181/6.06.2003 a DGFP Sibiu a fost respinsă contestație reclamantei ca neîntemeiată pentru suma de 1000 lei reprezentând comision vamal .

În fapt, reclamanta a efectuat importuri de concentrat zinc în regim vamal suspensiv de perfecționare activă, cu autorizație de perfecționare activă nr. 12/03.2002 cu termen de reexport în 12 luni de la data importului în regim suspensiv.

Pentru aceste importuri s-au întocmit declarații vamale de plasare în regim de perfecționare activă DVOT nr. 1000/2002.

La reexportul făcut pentru produsul compensator cu certificat EUR I s-a calculat și stabilit în sarcina reclamantei o datorie vamală în sumă de 1000 lei reprezentând comision vamal.

La stabilirea acestei obligații vamale organul vamal a avut în vedere prev. disp. art. 15 paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de origine și metodele de cooperare administrativă anexă la Acordul European instituind o asociere între România pe de o parte și C.E., statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin OUG nr. 192/2001.

Reclamanta susține că această prevedere a fost aplicată greșit în primul rând pentru că comisionul vamal nu este o taxă cu efect echivalent în sensul dispozițiilor protocolului citat, iar potrivit art. 2 din L.g. 8.1994 modif. și completată, comisionul vamal se datorează de agenții economici și celelalte persoane juridice numai în cazul operațiunilor de import definitiv.

Potrivit disp. art. 15 paragraful 1 și 2 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare ad-tiv, anexă la A.E.

Asociere între România și Statele Comunității Europene referită prin OG 92/2001, materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din România, pentru care s-a eliberat doară de origine preferențială nu beneficiază de exceptarea de la plata taxelor vamale sau a taxelor având efect atunci când produsele sunt exportate.

Corte de Justiție a C.E. a decis că indiferent de denumirea sau de tehnica folosită, taxa cu efect echivalent constă într-o sarcină pecuniară, chiar dacă este imposta impusă unilateral, asupra mărfurilor naționale sau străine pentru faptul că trec frontierei, când măsura respectivă nu este o taxă vamală propriu – zisă. În parte din categoria taxelor cu efect echivalent comisionul vamal pe care îl le-a impus la frontieră sub forma unei taxe pentru prestarea serviciilor vamale necesare dezvoltării și modernizării punctelor de control pentru trecerea frontierei.

Ca atare, materialele neoriginare folosite de reclamantă la obținerea produselor compensatoare destinate exportului nu beneficiază de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

Această interdicție vizează atât taxele vamale cât și taxele cu efect echivalent potrivit art. 15 paragraf 2 din protocol.

Reclamanta a obținut certificat EUR 1 pentru produsele compensatoare destinate exportului în CE conform art. 15 paragraf 1 din protocol. În această măsură, comisionul vamal stabilit în sarcina reclamantei prin actele de control aplicate este legal. Față de dispozițiile deciziei de casare instanța a încuviințat la solicitarea reclamantei efectuarea unei expertize tehnice prin care expertul a precizat că produsele importate au fost prelucrate. Concluziile raportului de expertiză justifică faptul că reclamanta a obținut în urma prelucrării produselor certificatul EUR, dar faptul că produsele importate au fost prelucrate nu schimbă niciun mic originea acestora, respectiv neapartenența lor la un stat comunitar.

Ca atare, comisionul vamal a fost calculat legal prin raportare la disp. art. 18 Cod vamal.

Pentru aceste motive, în temeiul disp. art. 182 al. 2 OG 92/2003 rap. la disp. art. 1 Lg. 554/2004 Tribunalul va respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal, menținând actele vamale ca temeinic și legal încheiate.

PENTRU ACESTE MOTIVE.
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂŞTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamant cu sediul în , jud.

în contradictoriu cu părâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SIBIU** cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii nr. 28-32 și **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CONSTANȚA** cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 312 și **BIROUL VAMAL DE CONTROL ȘI VĂMUIRE LA FRONTIERĂ** –

Clădirea Social administrativă Rădăcina Mol I/S, Constanța Sud – Agigea, județ
Constanța.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi, 21.12.2005.

PREȘEDINTE

PARĂU

GREFIER

RĂDĂCINA

Red. DB 05.01
Cop. MF 12.01
Ex. 4

